

נױפֿלד יודאיקה ותשמיעו קדושה

מה העניין של תפילה באומן בראש השנה?

העניין של תפילה באומן, בציונו של רבי נחמן זיע"א בראש השנה, כבר מובא בדברי ר' נחמן עצמו שאמר: "אינו בירושה מאבותי. לא מהם קיבלתי את עניין ראש השנה שלי, אלא זאת מתנה מבורא עולם עצמו. ולכן, אתם, אין צריך לומר שאתם תלויים בראש השנה שלי, אלא גם כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי".

בראש השנה האחרון לחייו, הרבה רבי נחמן לשבח את חשיבות תפילת ראש השנה אצלו וכל התבטא: "כשיבואו על קברי ויתנו פרוטה לצדקה בעבורי ויאמרו העשרה קפיטל תהלים (תיקון הכללי), אפילו אם גדלו ועצמו עוונותיו וחטאיו מאד מאד חס ושלום, אזי אתאמץ ואשתדל לאורך ולרוחב להושיעו ולתקנו"

תיקון הכללי כולל עשרה פרקי תהלים:

טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ.

<https://www.breslev.org/breslev-books//תיקון-הכללי/>

התמונה מאתר מרכז התהילים: <https://www.tehillim-center.co.il/article/4818>

נויפלד יודאיקה ותעמיתות קדושה

סדר תיקון הכללי לרבי נחמן מברסלב:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמיתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמיתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבינו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבינו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגילה תיקון זה. לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו. נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו. כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים. הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא-בריך-הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, על ידי ההוא טמיר ונעלם, בשם כל ישראל.

פרק טז

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בס: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיד נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומך גודלי: חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפירה עלי: אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישפן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיים שב ע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

פרק לב

לדוד משביל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: כי חרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ירך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אל יך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי - מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: אשבילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלוס בל קרב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

פרק מא

למנצח מזמור לדוד: אשרי משביל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה: יהוה ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

נויפלד יודאיקה ותעמיתו קדושה

פרק מב

למנצח משכיל לבני קרח: כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג א ליד אלהים:
צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:
היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג:
מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו:
אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער:
תהום אל תהום קורא לקול צנורך כל משברך וגליך עלי עברו:
יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירו עמי תפלה לאל חי:
אזמרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב:
ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך:
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

פרק נט

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו:
הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני:
כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה:
בלי עון ירוצון ויכוננו עורה לקראתי וראה:
ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה:
ישובו לערב יהמו כבלב ויסובבו עיר: הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע:
ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים: עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי:
אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשדך:
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגגני אדני:
חטאת פיו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו:
פלה בחמה פלה ואנימו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה:
וישובו לערב יהמו כבלב ויסובבו עיר: טז המה יניעון לאכל אם לא ישבעו וגלינו:
ואני אשיר ענך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי:
עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

פרק עז

למנצח על ידותון לאסף מזמור: קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי:
ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי:
אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה: אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר:
חשבותי ימים מקדם שנות עולמים: אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי:
הלעולמים ינח אדני ולא יסיף לרצות עוד: האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר:
השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: ואמר חליתי היא שנות ימין עליון:
אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה:
אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים: אתה האל עשה פלא הודעת בעמים ענך:
גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה: ראנד מים אלהים ראנד מים יחילו אף ירגזו תהמות:
זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצצך יתהלכו:

נויפלד יודאיקה ותעמיתו קדושה

קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרגש הארץ:
ביום דרפך ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:

פרק צ

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדרך ודרך:
בטרום הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל:
תשב אנוש עד דבא ותאמר שובו בני אדם:
כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף:
בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
שתה עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעב רתך כלינו שנינו כמו הגה:
ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה:
מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה:
שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם:
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננה:

פרק קה

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותינו: שירו לו זמרו לו שירו בכל נפלאותיו:
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:
זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו:
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
זכר לעולם בריתו דבר צנה לאלף דור: אשר ברית את אברהם ושבועתו לישחק:
ועמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויבכח עליהם מלכים:
אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
שלח לפניהם איש לעבד נמבר יוסף:
ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו:
שלח מלך ויתירדו משל עמים ויפתחהו:
שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: לאסר שריו בנפשו וזקניו יחפם:
ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם:
ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצרים: הפך לבם לשנא עמו להתנבל בעבדיו:
שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו:
שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו:
הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם:
שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם:
נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם:
ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר:
ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל:

נויפלד יודאיקה ותעמיתו קדושה

שָׁמַח מִצְרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פָּחַדָם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיָלֵה:
שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹם וְלֶחֶם שְׂמִים יִשְׁבִיעֵם:
פָּתַח צוּר וַיִּזְבּוּ מֵיַם הַלְכוּ בְּצִיּוֹת נֹהָר: כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עֶבְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בַּחֲרִיו:
וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּהָ:

פרק קלז

עַל נִהְרוֹת בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ בְּנִדְוֵיתֵינוּ:
כִּי שָׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן:
אֵיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדַמַּת נֶכֶר:
אִם אֲשַׁכַּחךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לַחֲכֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי:
זָכַר יְהוָה לְבִנְיָ אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
בַּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלַם לָךְ אֶת גְּמוּלְךָ שְׂגַמְלֵת לָנוּ: אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִז וְנִפֵּץ אֶת עַלְלִיךָ אֶל הַסְּלַע:

פרק קנ

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַקִיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶנֶף וּמְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוֹגָב:
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּהָ:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ, יַגְל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל.
וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיּוֹ מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה.
וַיַּעֲזֵרֵם יְיָ וַיַּפְלֵטֵם, וַיַּפְלֵטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ.

תפילה נפלאה לאחר אמירת תיקון הכללי

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲלֵת הָעֲלוֹת וְסִבַּת כָּל הַסְּבוֹת. אֲנֵת לְעֲלֵא, לְעֲלֵא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֲלֵא מִנְךָ, דְּלִית
מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל. וְלָךְ – דּוּמִיָּה תִּהְלֵה; וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְלֵה. אוֹתְךָ אֲדַרְשׁ, אוֹתְךָ אֲבַקֵּשׁ,
שְׂתַחֲתֵר חֲתִירָה דְרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאֲתֵךְ, דְרָךְ כָּל הָעוֹלָמוֹת עַד הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת שְׁלֵי, בְּמִקּוּם שְׂאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי
אֲשֶׁר נִגְלָה לָךְ יוֹדֵעַ תְּעֻלּוֹמוֹת. וּבְדְרָךְ וְנִתִּיב הַזֶּה תֵּאִיר עָלַי אוֹרְךָ, לְהַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתִּי,
כְּפִי רְצוֹנְךָ בְּאַמְתִּי; כְּפִי רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרוּאִים, לְבָלִי לְחֹשֶׁב בְּמִחְשַׁבְתִּי שׁוֹם מִחֲשַׁבְתִּי חוּץ וְשׁוֹם מִחֲשַׁבָּה
וּבְלָבוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנְךָ. רַק לְדַבֵּק בְּמִחְשַׁבּוֹת זְכוֹת, צְחוֹת וּקְדוּשׁוֹת בַּעֲבוּדְתְךָ בְּאַמְתִּי, בְּהַשְׁגָּתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ.
הֵט לְבִי אֶל עֲדוּתֶיךָ (קוֹרְאִים: עֲדוּבוֹתֶיךָ) וְתֵן לִי לֵב טְהוֹר לְעִבְדְּךָ בְּאַמְתִּי. וּמִמְצִילוֹת יָם תּוֹצִיאֵנִי לְאוֹר גְּדוֹל
חַיֵּשׁ קַל מִהַרְהָ, תִּשׁוּעַת אֲדָנִי בְּהַרְף עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, כָּל יְמֵי הַיּוֹתֵי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה; וְאַזְכֶּה לְחַדֵּשׁ
נְעוּרֵי, הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בַחֲשֶׁךְ, לְהַחֲזִירֵם אֶל הַקִּדְשָׁה. וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם כְּבִיאָתִי: בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה
לְחַזוֹת בְּנַעַם אֲדָנִי וּלְבַקֵּר בְּהִכְלוֹ, כְּלוֹ אוֹמֵר כְּבוֹד. אֲמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד.